

w sprawie wyrażenia opinii dotyczącej spełnienia warunków prowadzenia studiów na określonym kierunku, poziomie i profilu oraz związku studiów ze strategią uczelni w ramach postępowania z wniosku Akademii Pomorskiej w Słupsku o pozwolenie na utworzenie studiów na kierunku psychologia na poziomie studiów jednolitych magisterskich o profilu praktycznym, prowadzonego przez Ministra Edukacji i Nauki pod sygn. DSW-WKS.8014.117.2022.4.AZ

§ 1

Na podstawie art. 245 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 258 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 574 z późn. zm.) Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej, po zapoznaniu się z opinią I zespołu nauk społecznych, prowadzącego działalność w zakresie dyscyplin: nauki o bezpieczeństwie, nauki o komunikacji społecznej i mediach, nauki o polityce i administracji, nauki prawne, nauki socjologiczne, pedagogika, prawo kanoniczne, psychologia, wyraża:

negatywną opinię

w związku z tym, że nie są spełnione warunki prowadzenia studiów na kierunku psychologia na poziomie studiów jednolitych magisterskich o profilu praktycznym.

Uzasadnienie:

1. W opisie efektów uczenia się w zakresie wiedzy oraz umiejętności nie uwzględniono poziomu złożoności wiedzy właściwego dla 7. poziomu Polskiej Ramy Kwalifikacji (np. K1_W02; K1_W04; K1_W05; K1_W08; K1_U03). W niektórych przypadkach opis wprost nie odwołuje się do poziomu 7. (K1_W16; K1_W18). Dodatkowo nie doprecyzowano zakresu przedmiotowego wybranych efektów uczenia się, przez co są one sformułowane na poziomie zbyt ogólnym i nie stanowią klarownej informacji o tym, jaką wiedzę czy umiejętności w toku studiów będzie nabywał student (np. K1_W01; K1_W03; K1_W06; K1_W09; K1_U08 itp., K1_W10, K1_U15, K1_K04; uwaga ta odnosi się do większej części efektów).
2. Liczne zakładane efekty uczenia się nie są specyficzne dla profilu praktycznego, gdyż dużą część efektów w zakresie umiejętności stanowią efekty generyczne lub efekty w zakresie umiejętności umysłowych. Natomiast w opisie efektów uczenia się uwzględnione zostały szeroko zakrojone efekty związane z nabywaniem przez studentów kompetencji badawczych, zwłaszcza w odniesieniu do wiedzy (np. K1_U01; K1_U04; K1_U06; K1_W12). Także treści programowe wielu zajęć w większym stopniu wskazują na profil ogólnoakademicki niż praktyczny (np. *psychologia kliniczna, podstawy psychologii wychowawczej*).
3. We wniosku nie przedstawiono informacji, czy rozplanowanie zajęć na studiach niestacjonarnych umożliwi efektywne wykorzystanie czasu przeznaczonego na udział w zajęciach i samodzielne uczenie się. Zajęcia na studiach niestacjonarnych zaplanowano „od piątku do niedzieli”; nie podano dokładnych godzin. Nie wiadomo także, jak często będą odbywały się zajęcia.

4. Sekwencja zajęć nie zapewnia osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się. Niektóre zajęcia są wprowadzone zbyt wcześnie, ponieważ bazują na wiedzy zdobywanej później (np. *psychoprofilaktyka*, *metodologia badań psychologicznych* – zaplanowane już w II semestrze, podobnie *etyka zawodu psychologa*, która zaplanowana została w semestrze III; student uczący się m.in. rozstrzygania dylematów etycznych powinien mieć już wiedzę dotyczącą tego, jakie sytuacje problemowe mogą wystąpić, wydaje się więc, że etyka powinna być raczej zagadnieniem przedstawianym studentom zbliżającym się do ukończenia studiów, jako kapitał, z którym wejdą na drogę zawodową), lub zbyt późno, biorąc pod uwagę, że wiele innych zajęć opiera się na umiejętnościach zdobytych na tych zajęciach (np. *trening radzenia sobie ze stresem* w X semestrze). Kolejne wątpliwości budzi zaplanowanie warsztatu z podstaw relacji terapeutycznej (ścieżka kliniczna) w semestrze VIII, zważywszy, że studenci tej ścieżki uczą się technik psychoterapeutycznych czy psychoterapii.
5. Analiza efektów uczenia się przypisanych do niektórych zajęć wskazuje, iż osiągnięcie licznych i często szerokozakresowych efektów w czasie zaplanowanym na kształcenie jest niemożliwe (np. *psychoprofilaktyka*, *psychologia kliniczna*, *psychologia społeczna*).
6. Efekty uczenia się są przypisywane poszczególnym zajęciom objętym programem studiów w sposób przypadkowy, co prowadzi do rozproszenia treści zapewniających osiągnięcie określonego efektu. Efekty uczenia się powtarzają się w ramach różnych zajęć (np. w ramach *psychologii klinicznej* i *psychopatologii*; *psychologia społeczna*, w ramach której pojawiają się elementy negocjacji, zasady aktywnego słuchania czy umiejętności interpersonalne, podejmowane na innych zajęciach praktycznych, np. *kanon pomocy psychologicznej*).
7. Zaplanowane efekty uczenia się w ramach zajęć kształtujących umiejętności praktyczne są często nieadekwatne do tematu oraz treści zajęć, w związku z tym wątpliwość budzi możliwość ich osiągnięcia (np. *trening umiejętności interpersonalnych*, który powinien być w całości warsztatowy, a zakłada m.in. wykład wprowadzający, pokaz sposobu wykonywania prezentacji multimedialnej z omówieniem (...), a w ramach pracy samodzielnej: sporządzanie notatek, studiowanie literatury, przygotowanie materiałów). Podobny problem dotyczy *psychologii pracy i organizacji*, *metodologii badań psychologicznych*, *psychologii rodziny i metody pracy z rodziną*, *psychologii uzależnień*, *treningu radzenia sobie ze stresem*.
8. Literatura zaproponowana dla większości zajęć wydana jest minimum 10–20 lat temu, co wymaga uzasadnienia. Przykładem nieaktualnej literatury jest literatura wskazana w ramach zajęć *problem uzależnień w systemie rodzinnym*.
9. Metody weryfikacji efektów uczenia się są nieadekwatne do treści programowych lub zakładanych efektów uczenia się. Przykładowo zastrzeżenia budzi opracowanie studium przypadku w ramach zajęć *podstawy psychologii klinicznej*, gdzie treści przypisane do zajęć nie wskazują na nabycie umiejętności możliwych do weryfikacji taką metodą, bądź przygotowanie projektu w ramach zajęć *badania z psychologii społecznej i jego statystyczne opracowanie*, co jest nieadekwatne do zaplanowanych treści programowych. Innym przykładem są zajęcia *trening umiejętności interpersonalnych*, w wypadku których metodą weryfikacji efektów uczenia się ma być „Przeprowadzenie warsztatu grupowego rozwijającego jedną umiejętność z zakresu treningu

interpersonalnego”, a zakładane efekty uczenia się sugerują, że zajęcia mają kształtować umiejętności w zakresie prowadzenia szkoleń dotyczących tzw. miękkich umiejętności psychologicznych. Kolejny przykład to *etyka w zawodzie psychologa*: w ramach efektów uczenia się przypisanych do zajęć wskazano m.in. planowanie własnego rozwoju zawodowego zgodnie z zasadami etyki, czy gotowość do etycznego postępowania we własnej działalności diagnostycznej, natomiast metodami weryfikacji efektów uczenia się są: kolokwium oraz prezentacja przypadku pracy z klientem. Następnym przykładem jest *psychiatria i psychofarmakologia*: jednym z efektów uczenia się jest umiejętność nawiązywania kontaktu i prowadzenia postępowania diagnostycznego z osobami i grupami społecznymi w obliczu różnych wyzwań i zagrożeń, natomiast metody weryfikacji efektów to: pisemny test wyboru z pytaniami zamkniętymi, pisemne kolokwium z pytaniami problemowymi i aktywny udział w ćwiczeniach, co nie daje możliwości weryfikacji osiągnięcia wymienionego efektu.

10. Zasady oceny stopnia osiągnięcia efektów uczenia się prezentowane są w sylabusach zajęć bardzo ogólnie, z odniesieniem do procentów (np. „Student wykazuje bardzo dobry stopień (5,0) wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 91% do 100% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności”), czego nie da się przełożyć na faktyczną ocenę działania będącego podstawą do uzyskania określonej oceny (np. studium przypadku, opracowania narzędzia, przeprowadzenia zajęć, przygotowanie projektu). Utrudnia to możliwość weryfikacji osiągnięcia przez studenta zakładanych efektów uczenia się w toku studiów.
11. Zakłada się, że student rozpoczynający naukę na studiach operuje językiem obcym na poziomie B1, a osoby o niższym kompetencjach językowych równolegle uzupełnią braki na kursach komercyjnych. Przyjęcie tego założenia uniemożliwia osiągnięcie zakładanych efektów uczenia się, zwłaszcza że poziom języka obcego na początku studiów nie jest weryfikowany (poza językiem angielskim).
12. Wśród treści programowych praktyk zawodowych wskazano na „wykonywanie różnych zadań merytorycznych”, co sprawia, że jest to niemożliwe do weryfikacji ze względu na brak dookreślenia, jakie miałyby być to zadania. Nie dołączono szczegółowego harmonogramu realizacji konkretnych zadań w ramach praktyk zawodowych.
13. W przypadku 19 nauczycieli odnotowano braki w doświadczeniu dydaktycznym, zawodowym lub naukowym, uniemożliwiające lub utrudniające prowadzenie zajęć w sposób gwarantujący studentom osiągnięcie zakładanych efektów uczenia się. Szczegółowe informacje w tym zakresie zawarto w załączniku do uchwały. W przypadku jednej osoby nie podano informacji o powierzonych jej zajęciach. Nieadekwatny dobór kadry dotyczy także sytuacji, kiedy te zajęcia przydzielane są kilku osobom, z których tylko jedna posiada właściwe kwalifikacje do ich prowadzenia.
14. Brak informacji o dostosowaniu sal dydaktycznych do potrzeb studentów z niepełnosprawnościami. Brakuje informacji o dostępności dla studentów internetu (poza biblioteką) w budynkach dydaktycznych, o możliwościach zakwaterowania dla studentów zamiejscowych, o możliwościach zakupu posiłku. Wątpliwości budzi mnogość zastosowań dwudziestoosobowej sali 220, wchodzącej w skład Centrum Badań

Społecznych „Inkluzja”. Zastrzeżenie budzi także brak wyodrębnionej pracowni testów psychologicznych.

15. Przedstawiona we wniosku charakterystyka działań na rzecz zapewnienia jakości i doskonalenia programu studiów nie zawiera opisu planowanych działań mających na celu umożliwienie publicznego dostępu do informacji o programie studiów oraz sposobach organizacji i realizacji procesu prowadzącego do uzyskania efektów uczenia się. Nie zostały opisane: szczegółowa procedura projektowania i zatwierdzania programu studiów i podział kompetencji w tym zakresie, stopień zaangażowania poszczególnych grup interesariuszy.

§ 2

1. Uczelnia niezadowolona z uchwały może złożyć wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.
2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, należy kierować do Polskiej Komisji Akredytacyjnej w terminie 14 dni od dnia doręczenia uchwały.
3. Na składającym wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, na podstawie art. 245 ust. 4 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, ciąży obowiązek zawiadomienia Ministra Edukacji i Nauki o jego złożeniu.

§ 3

Uchwałę Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej otrzymują:

1. Minister Edukacji i Nauki,
2. Rektor Akademii Pomorskiej w Słupsku.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Polskiej Komisji Akredytacyjnej
Podpisano podpisem kwalifikowanym w dniu
28.07.2022
Stanisław Wrzosek

Uchwała nr 625/2022
Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej
z dnia 21 lipca 2022 r.
